तमदत्यादि। कामुकाश्रिष सुरतावस्थाया उत्तरकालं उपलब्धमज्ञा विकल्पयन्ति तमें नु किमन्यकारं प्रसिनं कि प्रक र्षेण सुनं मरणं नु मरणावस्था नु सुखलु मूर्का नु मनाभवस्थ वा माथिति कि तद्भवति कथं वा केन प्रकारेण तत्स्थात् दत्येवं विकल्पयन्ते। ऽपि न सम्प्रतीयुः न परमार्थं ज्ञातवन्तदत्यर्थः ॥ १०॥

तमद्र त्यादि। वामुका अपि सुरतावस्थाया उत्तरकाल मुपल अचेतन्याः सनो विक ल्पयनीत्या ह किंतमः प्रागत्यकारं दक्तं व ल्वन्तरानुपल कात् प्रसुप्तं वा प्रसुप्तिर्यत्र खंताऽपि न हस्यते सरणं वा अचेष्टलात् सुखं वा अनुभूयमानलात् मूर्डा मोहीवा कतस्यायसरणान्यनीभवस्य कामस्य माया वा किन्तद भवत् केन प्रकारेण वेति एवं विक ल्पयनोऽपि न संप्रतीयुः परमार्थं न निश्चितवन्तः पूर्ववदत्त्र माधुर्यं गुणः॥ १०॥

वचस्तनाभ्यां मुखमाननेन गाचाणि गाचैर्घयञ्च मन्दं। सारातरोनेव तुतोष लोकः पर्याप्तता प्रेस्ति कुतोविषद्वा॥११॥

वचद्रत्यादि। वच्चोमुखगाचाणि खानि स्ननादिभिः स्नीममन्धि जल् भि घंटयन्धं भेषयन् त्रमन्दं इढं ङमोर्झ्खाद चिङमृट् सारा तरो लो को नैव तुते। ष तृष्टिं न जगाम यतः पर्याप्तता प्रेसि कुते। विरुद्धा नैव तस्या विरुद्ध स्नात्॥ ११॥

370

ज॰स॰